

**[Simonsen.]**

Da det ærede Medlem Hr. Ulrich ved Lovforslagets første Behandling fremsatte disse Udtalelser, kom jeg for øvrigt til at tænke paa et Ordskifte, som jeg har hørt fandt Sted forud for forrige Valg. Det blev i det andet høje Ting fremsat under Omtalen af et Lovforslag af et æret Medlem, at Gennemførelsen af et Lovforslag som det da foreliggende vilde betyde Udslettelse af Ægteskabsinstitutionen, Opløsning af Ægteskabet her i Landet. Der var da et meget bekendt og æret Medlem af dette høje Ting, der over for dette sagde, at det vidste han ikke rigtig, men han havde i hvert Fald for sit Vedkommende talt med sin Kone om Spørgsmaalet, og de var blevet enige om, at de vilde fortsætte paa den gode gamle Maner, saa han troede nok, det gik. Jeg vil ikke sige, at jeg har talt med min Pointer om de Følger, Hundeloven vil faa, men jeg har i hvert Fald overvejet Spørgsmaalet, og jeg er blevet enig med mig selv om, at skulde vi faa en skrap Hundelov, vil jeg være endnu mere god og kærlig mod min Pointer end tidligere, den skal i hvert Tilfælde ikke komme til at lide under det.

Jeg synes, det er en helt gal Betragtning, det ærede Medlem her har gjort gældende, og jeg tror ikke, det ærede Medlem har meget Kendskab til Hundefysiognomi (Afbrydelse) — jeg mener naturligvis Hundepsykologi. Det ærede Medlem er jo en Mand, der forstaaer sig paa Heste, det erkender jeg, og jeg er nærmest kommet til den Opfattelse, at han er blevet saa klog paa Heste, at der ikke er blevet noget tilbage af det, man i daglig Tale kalder Hundeforstand. For hvis der var det, vilde det ærede Medlem vide, at netop en Lov som denne, der kræver, at der holdes lidt mere Justits med Hundene, at de skal opdrages noget bedre, saa de bl. a. ikke strejfer om, er det bedste for Hundene; det er i Virkeligheden noget, Hundene kan lide, de holder af at blive taget bestemt, at komme under en vis Disciplin — derved er det først, at det gode Forhold mellem Hunden og dens Ejer opstaar.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkelt-heder i dette Lovforslag, jeg ved jo, at Formanden meget ønsker, at Arbejdet skal fremskyndes. Men jeg vil gerne sige, at jeg betragter navnlig den Ændring, der gaar ud paa, at man fritager Enehunden paa Landet for Afgift, som en Forringelse af Lovforslaget. Jeg bor i et af de stakkels 117 Sogne, der er blevet talt om, hvor der betaales Hundeafgift, og vor Erfaring gaar ud paa, at efter at vi har faaet denne

Hundeafgift paa 10 Kr. pr. Hund, er det lykkedes os i nogen Grad at faa Hundep-lagen nedbragt. Vi har faaet en Del af de værste Køtere fjernet fra Sognet, nogle af dem, der ikke var ordentligt opdraget. Derfor beklager jeg, at man ikke har bibeholdt den Bestemmelse i Loven, som giver Kommunalraadene Mulighed for at opkræve en Hundeafgift ogsaa for Enehunde. Jeg havde gerne set Afgiften forhøjet til 5 Kr. for smaa Hunde og 10 Kr. for store. Jeg tror, en saadan Afgift i nogen Grad vilde medvirke til, at netop de Køtere, der løber omkring, og som ingen holder Justits med, og som Ejeren ikke forstaaer at opdrage — hvorfor han ingen rigtig Glæde har af dem —, vilde forsvinde; de vilde blive skudt. Paa min Egn — og jeg ved ogsaa paa mange andre Egne — er der faktisk Tale om en stor Hundep-lage; ogsaa andre Talere har omtalt en saadan Hundep-lage.

Jeg skal ikke sige mere om selve Lovforslaget. Jeg vil selvfølgelig gerne stemme for det, som det nu foreligger, for jeg er nemlig en Samarbejdets Mand; og jeg synes, at naar man nu efter saa store Anstrengelser er blevet enig om et Lovforslag som dette, maa vi se at faa Loven ført ud i Livet og faa det bedst mulige ud af den. Jeg haaber, at det ved en Revision, som sikkert kommer inden saa lang Tid, vil lykkes at faa den skærpet. Jeg synes, at Lovforslaget stort set tager skyldigt Hensyn baade til dem, som har ønsket den skærpet — os, som jeg altsaa erklærer mig for hørende til —, og til dem, som har ønsket, at vi ingen Bestemmelser skulde have paa disse Omraader.

Med disse Bemærkninger vil jeg gerne anbefale, at vi vedtager Lovforslaget, som det nu foreslaas affattet, og jeg gør det i det Haab og med det Ønske, at vi inden lang Tid maa faa Loven til Revision og faa den skærpet i den Retning, som jeg her kort har omtalt.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

**Ulrich:** Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvem der har forført ham ovre i Landstinget. Ministeren beklagede sig over, at det Lovforslag, han havde fremsat i Landstinget, var blevet forringet; men da det nu er en bekendt Sag, at det er den højtærede Minister og Regeringspartierne, der har Flertallet saavel i Landstinget som i dette høje Ting, vil jeg gerne spørge, hvem af den højtærede Ministers Partifæller der